

K. A. A. "Den norske april"

örspelet: åda sidor siktar mot Norge

100406

gariket Norge, avlägset, fredsälskande och ralt, kunde 1939 när krigsmolnen skockade över Europa, tyckas vara det land i vår ds som låg tryggast, längst bort från faroen. I verkligheten var det inte så. I själva et hade Norge tidigt kommit i blickpunkten de ska marinledning, som under amiralen h Raeder på Hitlers order byggde upp en ny ty örlogsflotta.

an behöver bara kasta en blick på kartan för förstå varför. Med sitt läge och sina djupa ddade fjordar låg Norge som en framskjutan-bastion behärskande Nordsjön, Norra Isha- och infarterna till Östersjön.

Ville man från tysk sida komma åt England r ville man säkra sig själv mot engelska an-sföretag var det naturligt att försöka skaffa baser på Norges kust. Raeder hade fört pro-met på tal under många överläggningar med Führer.

Efter det snabba nedkämpandet av Polen och an Hitler på nytt vänt sina blickar västerut, isterande på ett omedelbart fortsättande av get, tog Raeder upp saken på nytt. I storami-ens dagböcker fann man efter kriget en note-g in den 3 oktober 1939 – fälttåget i Polen r, avslutat – där det heter: "Vi måste göra t för att säkra oss baser i Norge, eventuellt nom diplomatiska påtryckningar i samför-and med ryssarna. Detta skulle på ett radikalt t bättra vårt strategiska läge..."

Det framgår av dagboken att Raeder fört sina nkar vidare till Hitler, med sina överväganden mmanfattade i fem punkter:

- Vilka norska hamnar är mest lämpade för våra syften?
- Om vi inte kan ta dem utan våld, har vi då möjligheter att komma till rätta med det norska motståndet?
- Om vi lyckas ta dem med överraskning, har vi då möjligheter att hålla dem?
- Kan vi använda de norska baserna som de är eller måste vi förstärka och bygga ut dem?
- Vilken hjälp kommer vi vid ett överraskningsföretag norrut ha av att först säkra oss en språngbräda i Danmark. Skagen till exempel?

Raeder var ännu så länge benägen att försöka den diplomatiska vägen hellre än med våld. Men

Norge lockade honom, han insåg till fullo vilka möjligheter ett fotfäste i norr öppnade för ett ubåtskrig i Nordatlanten. Hitler hade ju i många dialoger inför sina generaler förklarat att det var ubåtarna han tänkte använda sig av för att få England på knä. Om inget annat hjälpte.

Tänk om England kommer först?

Norges militära svaghet, både vad här, flotta och kustförsvar beträffar, var uppenbar för de tyska betraktarna.

Men Raeder hade inte bara sina egna offensi-va tankar att leka med. Han måste också fråga sig vad som skulle hända om England plötsligt tog initiativet. Vad skulle bli följden om engel-ska trupper plötsligt steg iland i Bergen, Trond-heim och Narvik?

Norrmännen skulle, även om de försökte, inte ha en chans på egen hand att avvärja anfallet. Skulle de för resten ha lust? Och vad skulle följden bli? Ja, det såg dystert ut, betraktat ur tysk synvinkel. Engelska flottan skulle med stöd av Royal Air Force plötsligt vara i stånd att med en gång rigla av hela Nordsjön från Scapa Flow på Skottlands kust till Stavanger i Norge. Tysk-

Föregående sida:

För att snabbt ta de norska flygfälten satte tyskarna in fällskärmstrupper. Här en landning på fjället vid Narvik. Två kamrater hjälper hopparen att stoppa skärmen som driver med vinden.

